

چرا به دو کولبر شلیک شد؟!

کنگره حزب اتحاد ملت برگزار شد

ابقای شکوری راد

تشکر مولانا عبدالحمید

از پاسخ مقام معظم رهبری

نجفی: دیروز منکر

املاک نجومی بودند

امروز دلواپس شده‌اند

گلایه از بی نظمی در بازار گل شهید مصلحتی

پیدا شدن خبر نگار

به روش

شهرداری منطقه ۱۴

آقای شهردار محاصر نشود

مجید ابهری

تغییرات اجباری به دنبال تحولات اداری امری اجتناب‌ناپذیر بوده اما می‌توان در این جابه‌جایی‌ها حداقل زبان مالی و انسانی را به تشکیلات و جامعه وارد کرد. متأسفانه براساس یک سمدت غلط اجرایی، بعضی از مدیران ارشد تصور می‌کنند که همزمان با جابه‌جایی‌های شغلی باید تغییرات گسترده و اساسی در سازمان خود ایجاد کرده و نیروهای جدید به جای مدیران قبلی به کار گمارند. این گفتار هر چند خطاب به شهردار تهران است اما می‌تواند در مورد همه مدیران عالی در تشکیلات اداری کشور مفید واقع شود. رفتار سازمانی و مدیریت منابع انسانی، مدیران تاب‌آور و موفق‌ترین نیروها ارزیابی کرده و رشد سازمانی در پرتو مدیریت آنها را امری نزدیک به قطعی می‌دانند. تاب‌آوری یک مدیر یعنی توانایی بازگشت به سوابق مثبت گذشته و رو به رو شدن موفقیت آمیز با چالش‌ها و مشکلات پیش رو. اما در صورت ضعف سازه تاب‌آوری حرمت خود تضعیف و مقابله با تجربه‌های منفی و افراد ناسازگار بسیار ناکارآمد می‌شود. هر مدیر ارشد هنگام ورود به یک سازمان جدید با چند دسته از کارکنان رو به رو می‌شود:

الف: کارکنانی که به دلیل هنجارشکنی سازمانی، کم‌کاری و عدم توانایی تطابق با قوانین و مقررات از مسئولیت‌ها کنار گذاشته شده یا دچار تنزل سازمانی شده‌اند. ب: کارکنانی که به هر دلیل در دوران مدیران قبلی، عرصه ورود به سمانیک اجرایی را نداشته و اکنون فرصت را مناسب می‌پند.

ج: انگشت شمار افرادی که در هر سازمان با نزدیک شدن به مدیر جدید و بدگویی‌ها از افراد دیگر و خودشیرینی کردن قصد ورود به حلقه نزدیکان را داشته که این گونه افراد به زودی شناخته می‌شوند.

د: کارکنانی که به دلیل مخالفت‌های منطقی یا توانایی‌های ممتاز کنار گذاشته شده‌اند و هیچ‌گاه حاضر به خود مطرحی نیستند و صرفاً براساس نیازهای مالی حضور اداری و فیزیکی دارند.

هر سازمان عموماً و شهرداری تهران خصوصاً یک سازمان تخصصی و گسترده است که به علت تنوع اهداف و وظایف نیاز به آرامش روانی، تاب‌آوری اجرایی، اعتماد سازمانی، روابط دوستانه متقابل و ایجاد فضای خوشبینانه دارد. صرف نظر از بعضی تغییرات، این اعتماد باید در فضا ایجاد شود که قصد مقابله با کارکنان به خاطر خدمت در دوران مدیران قبلی وجود ندارد؛

احیای بانوی اول

رئیس جمهور گفته است «نشد» که وزیر زن معرفی نماید. از این رو «آفتاب یزد به ایشان پیشنهاد می‌دهد» شرایطی را فراهم سازد که همسر وی ظهور و بروز بیشتری در محافل اجتماعی و فرهنگی داشته باشد

آفتاب یزد - مریم عزیززاده منصور: زمانی که فهرست ۱۷ نفره وزرای پیشنهادی‌اش را منتشر کرد، فریادها و بانگ‌های پر شور و هیجانش پیرامون وزارت زنان در میتینگ‌های انتخاباتی‌اش، در گوش‌ها طنین انداز شد چرا که با مرور بر اسامی، نامی زنانه در مقابل عنوان وزارتخانه‌ها یافت نشد. در نهایت هم برای به سرانجام رساندن ناامیدی و دل‌سردی استیلا یافته بر نیمی از جمعیت ایران، در حضور وکلای ملت در مجلس شورای اسلامی اذعان کرد: «خیلی دلم می‌خواست حداقل سه وزیر زن داشته باشیم و گزینه‌های آن نیز انتخاب شده بود اما نشد...»

در چنین شرایطی که «نشد...»، می‌توان حسن روحانی رئیس جمهوری کشور را مورد خطاب قرار داد و عنوان کرد که دست‌کم برای نشان دادن حمایت خود از زنان کشور و همینطور به تصویر کشیدن تمایزش به حضور آنان در بطن جامعه، از اهل بیت خود شروع کند و از آن‌ها برای حضور پررنگ و چشمگیر در جامعه، دعوت به عمل بیاورد؛ همچون سرزمین‌های دیگر در این کره خاکی که همسران روسای جمهور و نخست‌وزیران کشورها، دوشادوش شوهران قدرتمندشان حرکت می‌کنند و گاه در نقش مکمل و گاه هم به صورت کاملاً مستقل به ایفای نقش‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی می‌پردازند.

البته باید خاطر‌نشان کرد که گزاره مذکور جامه «مطالبه» به تن ندارد بلکه ردای «پیشنهاد» پوشیده است چرا که حسن روحانی و همسر او صاحبه عربی کاملاً مختار هستند تا برای در کنار هم قرار گرفتن‌شان در جامعه تصمیم بگیرند.

اما یک تصویر در تاریخ این مرز و بوم ثبت شده است که در آن نقش شخصیتی سیاسی در بزنگاه انتخابات ریاست جمهوری سال‌های قبل که در کنار ردپایش، ردپای کفش‌هایی زنانه نیز به چشم می‌خورد. در آن مقطع زمانی این تصویر با قواعد حاکم بر سپهر سیاست ایران همخوانی نداشت و عجاب‌آور می‌نمود اما بنا به باور نصرت رحمانی شاعر گرافتدر معاصر، آن‌ها «تفاهلی بودند که افتادند». به هر روی، حسن روحانی می‌تواند رهرو این مسیر باشد و مشارکت همسرش، صاحبه عربی در فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی را بطلید تا به نیمی از مردمان کشور ثابت کند که به توانایی و حضور زنان در مناصب کلان‌کشوری ایمان و اعتقاد دارد.

بانوان نخست شش قاره

از یتنگ دنیا و قاره سرخ گرفته تا قاره سبز و سرزمین الماس‌ها و نخست‌استرالیا را به دنبال خود یکدک می‌کشد. لوسی که همتای فکری، تجاری و خزندی ملوکوم است، تاریخچه طولی از خدمات

حال توسعه، توسعه یافته و ابر قدرت. در کلیه آن‌ها اگر سران‌شان زنی نباشد، در کنار نام مردان رئیس‌جمهوری و نخست‌وزیر، اسم همسران‌شان نیز دیده می‌شود. زنانی که روی دیگری از سیاست را به نمایش می‌گذارند و چهره قدرت را با حضور پویا و عملکرد خود تغییر می‌دهند. حتی اصول اعتقادی هم مانعی برای فراگیری حضور بانوان اول در مجامع نبوده است.

به طور مثال در کشور جنگ زده سوریه، اسما الاسد بانوی نخست این کشور، حضوری فعال در محافل اجتماعی این کشور دارد. او در بسیاری از مواقع با بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی به اعلا نظر پیرامون مسائل سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و حتی ورزشی می‌پردازد، به طوری که پس از بازی اخیر ایران و سوریه، در صفحه اینستاگرام خود نوشت: «آن چیزی که ورزشکاران ما محقق کردند افزایش پرچم سوریه در میادین بین‌المللی در شرایطی است که ما ساهاست در بحران به سر می‌بریم. این خود به تنهایی نوعی دفاع از سوریه در مقابل تعرضات به حساب می‌آید.» این حضور می‌تواند مبین آن باشد که همسر شخص اول کشور، محصور در خانه و به دور از اجتماع نیست بلکه او نیز همانند سایر مردمان کشور به فعالیت می‌پردازد.

در ادامه، شش بانوی نخست از شش قاره جهان برگزیده‌ایم و بخشی از فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی آنان را به رشته تحریر درآورده‌ایم. لازم به ذکر است که گزینش این زنان، به شکلی رندم بوده و نگاه خاصی برای انتخاب‌شان اتخاذ نشده است.

لوسی ترنبول (Lucy Turnbull AO)

لوسی ترنبول، همسر بیست و نهمین نخست‌وزیر استرالیا، ملوکوم ترنبول است. یک «زیست پزشکی و ختیر» که امروز عنوان بانوی نخست استرالیا را به دنبال خود یکدک می‌کشد. لوسی که همتای فکری، تجاری و خزندی ملوکوم است، تاریخچه طولی از خدمات

اجتماعی و موفقیت تجاری مستقل از همسرش دارد. موفقیتش در فعالیت‌های تجاری به گونه‌ای است که گاه فراتر از امور شخصی، به درون تجارت راه یافته است. از همین روی، می‌توان او را یک بیزینس وُمن (business women) توانا نام نهاد. همین ویژگی لوسی موجب شده است تا او همراه با همسر نخست وزیرش، در همایش‌ها و نشست‌های اقتصادی همواره حضور یابد.

اولا مارگار تا لوفن (Ulla Margareta Löfven)

«اولا مارگار تا لوفن» همسر استفن لوفن نخست‌وزیر سوئد و یک سیاستمدار سوئدی است. «اولا» استفن هر دو عضو حزب سوسیال دموکرات سوئد هستند و استفن رهبری این تشکیلات سیاسی را عهده‌دار است. هر دوی آن‌ها به موسسه «Hägglunds & Söner» شاخه‌ای از اتحادیه تجارت آزاد اروپا تعلق دارند. «اولا» در فعالیت‌های اقتصادی چهاره‌ای شناخته شده است و در بیشتر میتینگ‌های نخست وزیر سوئد همسرش را همراهی می‌کند.

آکی آبه (Akie Abe)

«آکی آبه» همسر ۵۵ ساله نخست‌وزیر ژاپن، شینزو آبه است. به جرات می‌توان آکی را زنی پر نفوذ در عالم سیاست کشور گل‌های آفتابگردان دانست. او که به حزب دموکرات ژاپن تعلق دارد، در بسیاری از مواقع نسبت به سیاست‌های همسرش معترض است و این اعتراض خود را هم اعلان می‌کند. زمانی تلاش شینزو آبه برای به کار انداختن دوباره نیروگاه‌های هسته‌ای، که بخشی از راهبرد رشد اقتصادی ژاپن بود، با مخالفت جدی همسرش مواجه شد به طوری که آکی آبه در اینباره گفت: «من مخالف انرژی هسته‌ای هستم و فکر استفاده از آن قلبم را به درد می‌آورد. ژاپن به جای فناوری هسته‌ای، به صادرات انرژی‌های تجدیدپذیر بپردازد.»

درخواست برای ساخت یک کلیپ

سید علیرضا کریمی

۱- رسم شده وقتی می‌خواهیم در مورد یکی از اتفاقات در آمریکا، سخن بگوییم باید قبل از آن دلیل بیاوریم که اولاً دلبستگی خاصی وجود ندارد و ثانیاً چمدان پولی هم به دفتر روزنامه ارسال نشده است. بلکه صرفاً برحسب وظیفه مطبوعاتی ناچاریم همانطور که بدی‌ها را متذکر می‌شویم و می‌گوییم اگر بعضاً خوبی‌هایی هم رخ داد آن را به عرض برسانیم چرا که می‌تواند برای ما نیز آموزنده باشد. فلذا «حرف» درنیاورید که فلافی موجب بگیر اجانب شده است.

۲- اخیراً ویدئوی کوتاهی در فضای مجازی دست به دست می‌شود که جالب توجه است. در ویدئوی فوق پنج رئیس‌جمهور پیشین آمریکا به مناسبت توفان‌های اخیر در این کشور (ایالت تگزاس) و...

تقدیم به مادر شهید حسن جنگجو

دکتر سولماز رضایی

آقای شهردار محاصره نشوید

مجید ابهری

سیمای زنی بر درگاه بهشت!

امید مافی

سیمای زنی بر درگاه بهشت!

امید مافی

جیران ۳۴ سال پلک نزداد زوزی که کیوترش رفت، میان سایه‌ها و کابوس‌ها سرگردان بود. جیران صدای چکمه تمام سربازان را به خاطر سپرده بود و می‌دانست گم گشته اش دیر یا زود مادر را به آرامش ابدی دعوت خواهد کرد. آن‌ها در همه این سال‌ها دلش را از دامنه سهند به پشت خاکریزها راهی کرده بود و برای رسیدن پیکر پسرکش روزها را شماره می‌کرد. چه سخت بود اما بوییدن پیراهن پسر در جارختی و واکس زدن کفش‌هایش، وقتی هیچ خط و خبری از استخوان‌های طفل گم شده به دستش نمی‌رسید. جیران ۳۴ سال خون گریست و با حسرت به تمام دامادهای تبری‌ز نگاه کرد. جیران یک عمر مرد و زنده شد و شرحه شرحه در برابر قاب عکس پسرش نشست و دم نزد. لاند می‌دانست سربازش با رختی از کرباس و مرجان و صدف یک روز برخورد گشت و جگر تشنه مادر را سیراب خواهد کرد. لابد همه چیز را می‌دانست که تا لحظه رسیدن حسن سینه پردردش از هوا انباشته بود و چشمان بی‌سویش آکنده از آرزوی لقا. بمیرم برای شکر سرشک غلظت‌ها. آن‌ها بمیرم... حالا که پس از این همه سال حسن برگشته، فرصت برای جاودانگی مهیا شده و جیران می‌خواهد یک دل سیر بخوابد. تبری‌ز در مه فرو رفته بود که غبار پیراهن سربازش را طوطیای چشمانش کرد و تمام. با آمدن پسر، مادر برای همیشه غنود تا زین پس رویا ببیند و دیگر خوابش با صدای چکمه سربازان آشفته نگردد.

هاکوپیان
نیم قرن
هنر، خلاقیت و کیفیت
همگام با پیشگامان پوشاک جهان
HACOUPIAN.NET

محضر بز شک عالمقدر
جراح حاذق جناب آقای دکتر بدیعی
 بدینوسیله از شما بزرگوار و کلیه کادر پزشکی و فرشتگان سپید پوش بیمارستان کسری که نهایت تلاش را در امر بهبودی اینجانب مبذول داشتید تقدیر می‌نمایم
 توفیق روز افزون سروران گرمی را از خداوند متعال خواستارم
محمود رضا صالحی

اعلام آمادگی چسب هل برای استخدام ۱۰ هزار میانماری!
 خلیل نظری مدیر عامل چسب هل در ادامه اظهارات جنجالی خود، ضمن آمادگی برای استخدام مسلمانان رویتینگ، پیشنهاد کرده ایران به آن‌ها پناهندگی دهد.
 دراین پیام آمده است کارخانه چسب‌هل آماده است برای حمایت از مسلمانان میانمار ۱۰ هزار نفر که حدود ۲۵۰۰ خانواده می‌شود را استخدام کند و هزینه اولیه اسکان آنها را پرداخت نماید و از دولت محترم درخواست قبول پناهندگی این برادران و خواهران مسلمان را سریعاً دارد.